

Från NIEUWE ROTTERDAMSE COURANT . Måndagen den 13 februari 1950.
FINSKT FARTYG GÅR UNDER FRAMFÖR WESTGAT VID H E I D E R .
Elva ombordvarande funno sir död i vågorna.

Det finska S/S KARHULA på väg från Hangö till Syd-Frankrike stjälpde söndagmorgon på Neråsjön på höjden av TEXELS sydliga udde sexton mil från kusten. Kaptenen och 15 man av besättningen plus två fripassagerare hade kunnat rädda sig i en livbåt; de ha blivit uttagna av räddningsbåten "DORUS RIJKERS" och blivit frorda i säkerhet i land i Helder. Tio andra tillhörande besättningen och dessutom en fripassagerare ha drunknat.

"DORUS RIJKERS" TAR 18 OMBORD.

Söndagmorgon klockan halv sju uppfångade man SOS signaler, som utgick från KARHULA , ett finskt ångfartyg på 2200 ton, med en full last av pulp (trämassa och cellulosa, på väg från Hangö till Frankrike. Ett engelskt fartyg "PENT/RIDGE HILL" , som hade uppfångat signalerna, skyndade sig mot den angivna positionen, men när det kvart över nio fick sikte på fartyget, var det praktiskt taget helt och hållet under vatten.

"DORUS RIJKERS" for kvart över sju (7.15) ut och när det anlände till den angivna positionen, påträffade det där det engelska ångfartyget, som blivit kvar i närheten och genast därpå fann man livbåten. Ett flygplan från MARINE LUFTVAARTDIENST, som gått upp från VALKENBURG efter SOS signalerna hade visat det engelska fartyget platsen där det finska skeppet gått under. Endast bryggan av det stack upp över vattnet. DORUS RIJKERS hade därefter tagit över de aderton skeppsbrutna ur livbåten. Räddningsbåten hade ännu kretsat omkring en anseelig tid. Allt vrakgods av trä hade sorgfälligt undersökts, men hade ej kunnat upptäcka någon mänsklig varelse mera. Även flygplanet hade tittat efter i omgivningen, ävenså en bogserbåt från firman Doeksen i Terschelling, vilken båt senare på morgonen farit ut. Även den måste återvända med oförrättat ärend.

Omkring klockan två söndagmiddag löpte DORUS RIJKERS in i HELDERS hamn. De 18 överlevande blev härbergaade på hotel "HUT WAPEN van DEN HELDER".

Kapten Grönstrand från KARHULA berättade, att man hela resan haft ganska stormigt väder. Lördag kväll tilltog stormen först på allvar och Karhula hade svårt att stå ut med den. Omkring klockan sex (6), karhända litet senare, hade fartyget slagit läck och genast fick det en betydlig slagsida. Däckslasten, som bestod av 300 ton cellulosa i balar, lämpades överbord och man försökte dessutom få fartyget rakt. Detta lyckades inte. Tvärtom ökade slagsidan bara mera. Med försöken att sätta ut livbåtarna lyckades man endast med den, som var på babordssidan. Fartyget kantrade även senare.

ELVA MAN SPRUNGO FÖRTVIVLADE OMKRING MIDSKEPPS.

Max SEEGER från KIEL, en tysk medlem av besättningen, berättade, huru han ~~och~~ tillsammans med KARL SJÖLUND hade övertagit vakten klockan 4 natten mellan lördag och söndag. Det var ungefär i mot den tid, som man märkte, att fartyget intog något litet vatten. Seeger kan ej säga, huru läckan uppstått i det cirka 40 år gamla fartyget.

Omedelbart gav kaptenen order om, att sätta pumparna i gång och detta skedde i ett par timmars tid." Seeger berättade vidare, att radiotelegrafisten, Erkki Salonen som, från ungefär klockan sex (6) slöt ut SOS signaler. Ävenledes begynte man avskjuta ljusraketer." Det första tecknet, på, att man uppfångat våra signaler, var det holländska flygplan, som flög lågt över Oss. Fartyget började allt mera luta över, och lasten, som bestod av pulp (trämassa), begynte skrota (skifta). Inemot klockan halvtvå (7.30) fick fartyget åtminstone en 40 graders slagsida. Kaptenen gav order om att överge fartyget, men två livbåtar voro på styrbordssidan och det var så svårt att överge, att de voro värdeflösa för oss. Vår enda räddning var att båta båten på babordssidan. Jag sprang genast till den och hjälpte till att få ut den. Tre man hoppade i den. Fyra andra bland dem kapten Grönstrand, hoppade överbord, och förstode att klama sig fast vid den. De blevo dragna ombord av de andra." Seeger hade själv, när livbåten drivit bort, sprungit akterut och hoppat överbord. Efter att ha simmat omkring en kvart timme, nådde även han båten och blev upphissad. Under tiden hade en del av besättningen samlat sig på bryggan och en annan del på mellandäck. Övriga slets plötsligt fartygets brygga bort och kastade omkring ett antal av männen på den till en flotte nu blivna bryggan i sjön. Några av dem hoppade ögonblickligen i vattnet och alla dessa nådde simmande livbåten. Med förenade krafter förmådde därpå de, vilka kunnat sätta sig i säkerhet, att ro till den drivande bryggan och sålunda blevo de på denna överlevande tagna ombord i den enda lilla livbåten. Därmed voro alla, som ---- Karhula, förenade i livbåten. Dessa sågo tio av sina kamrater och en obekant man, som måste ha varit en 3:je fripassagerare, springa desperata omkring midskepps. Utom kaptenen räddades 1:sta och 3:je styrman, 2:ra maskinmästaren, fyra sjömän, tre eldare, sturten, mässpojken, donkeyman, en trimmare, kocken och två fripassagerare. Till de elva saknade hörde 1:sta och 3:je mästare och radiotelegrafisten, som i en och en halv timme hade sänt ut nödsignaler. Till en stor del ha de överlevande honom att tacka för sitt liv.

Enligt en uppgift från ett svenskt fartyg, som om söndagen omkring 17 passerade höjden av fyrskeppet TEXEL, har man sett drivande en livbåt, en navigationshytt och en RICHTINGZOEKER (direction secker)?
Det är dock ej känt från vilket fartyg dessa föremål härröra sig.